

Veel typen vliegers hebben helemaal geen staart nodig. Toch geef ik ze er vaak wel een, gewoon omdat het een leuk gezicht is. Het gemakkelijkst vind ik het koord met daarop vastgestikt grote aantallen driehoekige wimpeltjes. Alle restjes spinnaker zijn daarvoor bruikbaar. Standaardlengte 4 meter, voorzien van warteltjes en lusjes en klaar is Kees.

De aanblik van de Peter Powell staart bracht me op het idee om eenvoudigweg alleen een heel lang lint te gebruiken. Alle restanten met soldeerpistool en een lange rechte lat verwerkt tot stroken van 3 cm breed. Alles aan elkaar gezet tot een lengte van ± 40 m, wat een leuk gezicht! Het wappert achter elke vlieger zonder die erg te remmen, want het weegt niets. Het vormt de fraaiste lussen in de lucht als je een beetje speelt met de vlieger.

Onmiddellijk dringt zich de gedacht lang-langer-leukst aan je op. Jawel: honderdeen meter lint. Het in de lucht krijgen is een probleem op zich: er moeten echt nergens struiken, prikkeldraadhekken, wegen of andere hindernissen zijn. Ook oplaten aan een rivier geeft aparte problemen: zo'n dertig meter lint trek je niet met een vlieger uit het water en als er een snel motorschip om de hoek komt moet je even héél hard werken. Maar als het eenmaal staat is het leuk.

Het opwinden is een ander verhaal. Ik maakte een ronde, lichte haspel van triplex met zes in passend geboorde gaten geklemde en

gelijmde houten pennen, waaronder twee langere die de handvaten vormen. Precies even breed als het lint; met je rug naar de wind blijkt het netjes en zonder plooiën oprollen van deze lintworm gemakkelijk. Maak wel aan beide einden een wartel, dat is uiterst praktisch.

Diderick den Bakker, Zeist

organisatoren vliegerfeesten let op uw zaak

Het organiseren van een vliegerfeest kost veel vrije tijd en geld, bijvoorbeeld voor aanvraag bij de eigenaar van het terrein, de toestemming van de Gemeente, de vergunning van de Rijksluchtvaartdienst ad. f 63.-, afspraken met de politie i.v.m. parkeren, eventueel affiches maken en verspreiden, wegbewijzing aanbrenge, het plaatsen van vuilnisbakken, het plegen van vele telefoontjes enz. enz.

Tot vorig jaar was hiermee, op wat kleinheden na, de kous wel af. Maar afgelopen vliegerfeest werd ik met enkele voor mij zeer vervelende dingen geconfronteerd. Een nieuwe rage bij het vliegeren is het in de lucht brengen van lange stukken plastic buismateriaal. Helaas willen deze, evenals vliegers, wel eens losbreken. Alleen voor een vlieger die op drift is, worden soms de meest acrobatische toeren uitgehaald, terwijl men bij het losbreken van de plastic windzakken "jammer" zegt en men bindt een nieuwe als het kan nog langere buis aan de lijn. Zo ook in Maarssen.

Ik kreeg echter twee weken na dit schitterende vliegerfeest de rekeningen gepresenteerd, t.w.:

1. Van de N.S. - een lang blauw stuk plastic was in de bovenleiding geraakt.
2. Van de Waterpolitie - een stuk van ± 60 meter lengte was in de schroef gekomen van een plezierjachtje.